

Mål 24/76

**Estasis Salotti di Colzani Aimo och Gianmario Colzani
mot
RÜWA Polstereimaschinen GmbH**

(begäran om förhandsavgörande
från Bundesgerichtshof)

”Artikel 17 i konventionen om domstols behörighet av
den 27 september 1968 (prorogationsklausul)”

Sammanfattning av domen

1. *Konvention av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar – prorogationsavtal – verkan – giltighet – villkor – restriktiv tolkning – parternas samstämiga vilja (artikel 17 i konventionen av den 27 september 1968)*
  2. *Konventionen av den 27 september 1968 – domstols behörighet – prorogationsavtal – skriftlig form – avtalshandling underskriven av parterna – allmänna försäljningsvillkor tryckta på baksidan – prorogationsklausul – krav på uttrycklig hänvisning till dessa villkor i avtalet (artikel 17 i konventionen av den 27 september 1968)*
  3. *Konventionen av den 27 september 1968 – domstols behörighet – behörighetsprorogation – skriftlig form – avtal – avtalslut med hänvisning till tidigare anbud – hänvisning till allmänna avtalsvillkor – prorogationsklausul – krav på uttrycklig hänvisning (artikel 17 i konventionen av den 27 september 1968)*
1. Tolkningen av under vilka förutsättningar artikel 17 i konventionen av den 27 september 1968 är tillämplig måste ske med hänsyn till verkan av ett avtal om domstols behörighet. Ett sådant avtal

utesluter såväl den behörighet som följer av den allmänna principen i artikel 2 som den särskilda behörighet som följer av artiklarna 5 och 6 i konventionen. Med tanke på de konsekvenser avtalet kan få för parternas ställning i en rättegång måste de villkor som ställs i artikel 17 för att prorogationsklausulen skall vara giltig tolkas restriktivt.

Eftersom det enligt artikel 17 krävs ett "avtal" mellan parterna för att prorogationsklausulen skall vara giltig, måste den domstol där talan väckts i första hand pröva om den klausul som grundar dess behörighet har varit föremål för parternas samstämmiga vilja, vilken skall ha kommit till uttryck klart och tydligt. Formkraven i artikel 17 skall nämligen säkerställa att samstämmighet mellan parterna faktiskt föreligger.

2. Om en prorogationsklausul finns intagen bland den ena partens allmänna försäljningsvillkor, tryckta på baksidan av en avtalshandling, är kravet på skriftlig form som ställs i artikel 17 första stycket i konventionen av den 27 september 1968 uppfyllt endast om det av båda parter undertecknade avtalet innehåller en uttrycklig hänvisning till dessa allmänna villkor.
3. Om ett avtal sluts genom hänvisning till tidigare anbud som i sin tur hänvisar till den ena partens allmänna villkor vilka innehåller en prorogationsklausul, är kravet på skriftlig form i artikel 17 första stycket i konventionen av den 27 september 1968 uppfyllt endast om hänvisningen är uttrycklig och alltså kan kontrolleras av en part som visar normal uppmärksamhet.